

regeringen tidligere har kunnet gøre op med sine bestræbelser for at imødekomme de store magtfulde virksomheder, men ikke vil imødekomme nogle studerende, som er blevet ramt af den her regel. Jeg synes, at skatteministeren i det mindste skylder en forklaring, og jeg synes, at skatteministeren plejer at have modet til at forsvare også nogle upopulære standpunkter, så jeg savner meget, at han i den her sag vil have modet til i det mindste at tage debatten, så vi kan få klarhed over, hvorfor de store selskaber skal have, mens de studerende ikke skal.

Formanden:

Tak til hr. Morten Homann. Så er det fru Lene Jensen som ordfører.

Lene Jensen (S):

Jeg er vældig bange for at stå her og optage talerstolen, for jeg skal ikke være den, der står i vejen for, at skatteministeren eller for den sags skyld andre ministre, der måtte føle sig kaldet, kommer op og kommenterer, hvad det er, der sker her.

Vi har jo hørt meldinger i offentligheden, som klart har givet udtryk for, at det er en urimelig behandling af de studerende; det er der blevet redegjort for fra flere sider. Jeg viger også gerne pladsen for medlemmer af Venstre, De Konservative eller andre, der måtte føle sig kaldet til at komme og forsvare, at man om et øjeblik stemmer, som man har tilkendegivet i udvalget. Og hvis man nu har lyst til at ombestemme sig, så tror jeg også, der er tid til det.

I hvert fald synes jeg, det kalder på en kommentar et eller andet sted, at man godt kan rende rundt og synes, at det heller ikke er så godt med de der stakkels studerende, men når der så er en konkret chance for at gøre noget ved det, så sidder man på hænderne eller endnu værre på den røde knap. Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, også for den videre proces omkring det her, at der var nogen, meget gerne skatteministeren, der følte sig kaldet til at redegøre for, hvor borgerligheden, hvor Venstre, hvor De Konservative, hvor Dansk Folkeparti står i den her sag.

Formanden:

Tak til fru Lene Jensen. Så er det hr. Poul Erik Christensen som ordfører.

Poul Erik Christensen (RV):

Jeg må på De Radikales vegne sige, at jeg synes, det er flovt, at man, når man fra Folketingets side laver en fejl, så ikke erkender, at man har lavet den, og derefter får den rettet med den tilbagevirkende kraft, der er nødvendig.

Jeg synes også, det er flovt, at skatteministeren ikke føler, at han på talerstolen vil begrunde, hvorfor han ikke vil følge de ændringsforslag, som er stillet.

Formanden:

Tak til hr. Poul Erik Christensen. Er der flere, der ønsker ordet? Hr. Ole Stavad som ordfører i anden runde.

Ole Stavad (S):

Jeg synes, det her er dybt mystisk. Der er ingen ovre i højre side af Folketingssalen, som er dem, der vil jorde et ændringsforslag, der skal rette op på det, som jeg troede vi var enige om var en åbenbar fejl, der har bedt om ordet. Der er ingen, der vil forklare, hvorfor man stemmer, som man gør.

Kl. 14.40

Vi har en skatteminister, der har fremsat et lovforslag, og som har ansvaret for den lovgivning, der er begået en fejl i. Nu har alle partier i opposition, da jeg ikke henregner Dansk Folkeparti til at være i opposition og bestemt ikke i den her sag, opfordret skatteministeren til i det mindste at indfinde sig på talerstolen og give en forklaring. Det her, vil jeg sige til skatteministeren, er for pinligt!

Derfor vil jeg godt gentage: Er det bevidst, mener skatteministeren, at der er sket en fejl? Mener skatteministeren, det er i orden, at unge mennesker, der studerer i udlandet, hvilket vi plejer at være enige om faktisk kan være en god og nyttig ting for Danmark, og får dansk SU, fordi vi synes, det er tilstræbelseværdigt, så, når de kommer hjem, får en ekstra skat, fordi de, da de har været bosiddende uden for landets grænse i en periode, mister det danske personfradrag, som er en af forudsætningerne for den SU, vi udmåler?

Det må skatteministeren da kunne forklare om han mener er tilsigtet. Vi kan være uenige, det er vi jo ofte i det her hus, det er vi næsten valgt på at være. Vi kan være uenige i konkrete situationer om, hvorvidt vi mener, at det ene eller det andet er rigtigt, men man må da i det mindste kunne forsvare og forklare, om det her er, som regeringen mener det skal være, altså om